

מסורת הש"ס

(א) טהרות פ"ח מ"ט ע"ז
 עב, (ב) חגיגה יט. מקואות
 פ"ו מ"ו, (ג) מ"ד מ"ו,
 (ד) שבת יג: דל. וזמן פ"ה
 מ"ב, (ה) זרכות כג: ע"ש
 [מקואות פ"ג
 (ו) צס"א: הנהגה, (ז) ז"ל
 כדמקנ, (ח) דף יד:
 (ט) דף כג: (י) ז"ל ועוד
 אי. מהר"ם, (יא) ז"ל נותנים
 עליהם]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אינו חיבור
וכו' לענין מקוואות בגין
שני:

מוסף רע"י

הצדוק. קולו צעור הבנה
מתעלה למטה מקדשה
מתרם של גנין (א.)
והקטפסות מים
הבין מתעלה למטה
הפך מדרור של המה
צור זקן (שס.) ומשקה
טורפו. ואלן זו טופס
על מנת להשיטם על
ספס בזה דירו ולא יעלה
על משקה שיוכל להשיט
דבר חסד (שס.) וצופה
היבור לא לטומאה.
על משקן תלפין כי
ונג טמא מתחתן. טעלון
טסור. וכן לענין משקה
משקה. פשילי מתקום חסד
משקה משקן טמא ומשקה
טופס בלמנע ונג טמא
משקה. משקה משקן
ומשקן טסורין ואפ"י
שמוכרין לו (שס.) ולא
לטהר. גממים שחין
על להצטיט כזה ונגון
טו קטפסות או משקה
טופס חסד. גממים לו
משקה טמא. חסד חסד
וטסול גממית לא עלמה
לו על מלה (שס.)
טמא. חסד חסד חסד
מיס על הרשקון (תרגו
ה.) האב ראשו ריבור.
לחצר רשקון וטמא
במים שאובין. זו ציוס,
והטור גמור שטול על
רשקו כי (שבת יא.)

פסקי רי"ד

איכא משיקא טרופא מאי
הוי והתנן הנזק
הקטפסו ומשיקא טרופא
אינו חיבור לא לטומאה
ולא לטהרה: לא צריכא
דאיכא טרופא ע"מ
לטהפיק ולא אישפיש: אמר
אמר בפני נכתב וא' אומר
בפני נחתם פסול פ' שהרי
לא קיים כל החתימה: אמר
אמר ר' יהודה
אמר רבי יוחנן ל"ש אלא
שאין הגט יוצא מתחת ידי
שניהם אבל א' הגט יוצא
מתחת ידי שניהם

המביא גם פרק שני גימין

פז.

עין משפט
נר מצוה

א מ"י פ"ז מהלכות
טומאות אוכלין הלכה א'
והלכה ה':

ב מ"י פ"ח מהלכות
מקואות הלכה ז' סג
עשין עו טו"ש"ע א"ח סימן
החד חנו"כ:

יב ג מ"י שס פ"ח הלכ' יב סמוג שס טוש"ע י"ד סימן רח סעיף סב: יג ד מ"י פ"ט מהלכות שאר אבות הטומאות הלכה א:

יד ה מ"י שם הלכה ג:
 פ"ז ו מ"י פ"ז מהלכות
 גירושין הלכה יד טו
 סמג עשין נ טוש"ע אה"ע
 סימן קמב סעיף יח:

מוסף תוספות

[illegible]

הַנֶּזֶק. קִילוֹת: **וְהַקֶּטֶרֶם.** הֵר מְשׁוּפֵּעַ שֶׁמֶדְרֵוֹ מֵחֻדְד הַרְבֵּה: **אִינוֹ חִצְבוֹר.** לְטוֹמָאָה. כְּגוֹן הַמַּעֲרָה מִמְּלֵי טוֹהוֹר לְכָלִי טוֹמָא וְהַנֶּזֶק הַקָּלוֹת מֵחֻבֵּר מֵאֵשׁ הַכֵּלִים אִינוֹ חִצְבוֹר לְטוֹמָא מִשְׁקָן הָעֲלִיוִּיִּם. וְכֵן הַקֶּטֶרֶם מֵאֵשׁ הָעֲצִירִים דֶּרֶךְ דָּף גִּמְטוּיָם¹ צִמְדָּרוֹן וְהַתְּמֻנִּים מֵחֻבֵּרִים לְטוֹמָאָה אִין הָעֲלִיוִּיִּם

א"ה הנצוק והקמפרס ומשקה טופח אינו חיבור
לא לטומאה ולא לטהרה לא צריכא דאיכא
טופח להטפח הא נמי תנינא טופח להטפח
חיבור דלמא לענין מקואות ורבי יהודה
היא דתנן מקוה שיש בו ארבעים סאה
מכוננות וירדו שנים ומבלו א"ה (שניהם בבת
אחת טהורים) בזה אחר זה ראשון טהור
והשני טמא רבי יהודה אומר אם היו רגליו
של ראשון נוגעות במים אף השני טהור
אמר רבי ירמיה הרי א"ה אמרו יהבא ראשו
ורובו במים שאובין וטהור שנפלו על ראשו
ועל רובו שלשה לוגין מים שאובין טמא
הבעי ר' ירמיה חציו בביאה וחציו בנפילה
מאי תיקו אמר רב פפא הרי אמרו בעל
קרי חולה שנתנו עליו תשעה קבין מים טהור
בעי רב פפא חציו בטבילה וחציו בנתינה מאי
תיקו: אחד אומר בפני נכתב ואחד אומר
כו': אמר רב שמואל בר יהודה אמר רבי
יוחנן לא שנו אלא שאין הגט יוצא מתחת ידי
שניהם יאכל גט יוצא מתחת ידי שניהם
כשר

כשאר טהור במים שאזנים בתוך הכלי: **טמא**. לתרומה עד שיטבול ומגזירת שמונה עשר דבר היא. ובפ"ק דמסכת שבת^א מפרש מ"ט גזר עליה לפי שהיה להם מערות סרוחים לטבילה ולאחר טבילה היו רוחצין בשאזינן והתחילו לומר לא אלו מטהרין אלא אלו מטהרין וגזרו עליהן שישב גזר זה טהור שנפלו עליו שלשה לוגין מים שאזינן דלא לא הא לא קיימא הא: **חצי צביאה**. בתוך הכלי וחציו בנפילה שנפלו על חצי גופו שלשה לוגין: **בעל קרי חולה** כו' טהור. לדברי תורה דעזרא מיקן טבילה לבעלי קריין קודם שיעסקו בצורה והקלו על החולה בנתינת תשע קבין אפי' שאזינן במסכת ברכות^ב אבל לטהרו ליתכס במקדש צעיקן ארבעים סאה: **וחציו צעילה**. שנכנס חציו לתוך המקוה ועל חציו נתן ט' קבין שאזינן: **שזין** הגט **יולא מתחם ידי שניהם**. שזין שניהם שלוחין בהבאתו דלא הוו שנים שהציאו גט אלא אחד הציאו דכ"ה מצינו לחומר בפני נכתב ופני נחתם חוה היא: **אמר**: **חצי הגט יולא**. דכ"ז: **מתחם ידי שניהם**. ששניהם אדמויו בן שניהם שלוחין:

הנצוח והקמפרס ומשקה טופח אינו חיבור לא לטומואה ולא לטהרה. פי' קנומנס אינו חיבור לטהרה לענין שמי מקוואות שאין באחד מהן מ' סאה ועלוק והקמפרס ומשקה טופח ממזכרן אינו חיבור" וקסא לרמי' דעד כן לא נחלקו ר' מאיר ורבי יהודה בצרכן אין דורשין (מגיגה יט.)

גבי ג' גוממיות¹ העליונה עשרים והתחתונה עשרים ובזמנא דאזעית ארבעים ומדלית של גשמים עוברת ביניהם אלף בטובל בעליונה אי אמרינן גוד אסיק אלף בתחתונה כולה מודו דעלתה לז טעילה דלמרינן גוד אחית אלמא קטפרס חיבור והכל משמע דאינו חיבור כלל² ואומר ר"ת דהכא מיירי דוקא בשתי גוממיות שבו עשרים וזו עשרים ליתכא מקוה שלם באחד בפני עצמה דלא הוה חיבור ואין מטבילין אפילו בתחתונה אלף התם דליכא בזמנא דאזעית מקוה שלם לכ"ע מטבילין בתחתונה ובעליונה פליגי ודוקא נקט ארבעים אלף שתי גוממיות שאין בשום אחת מקוה שלם לכ"ע אין מטבילין אף בתחתונה³ עוד הקשה דהכא קאמר דקטפרס לא הוה חיבור ובסמוך קאמר רבי יהודה אם היו רגליו של ראשון נוגעות במים אף השני טהור⁴ והך דנלוך ר' יהודה היא דלא מסקינן לענין מקוואות ורבי יהודה היא ואומר ר"ת דכיון שהמים שעל הראשון סופו

[illegible]

כן הא דקאמר עירוב מקוואות^א כשפופרת הנוד מלא נקב מים
 וואי צמיס סגי טופס להטפיה אלל דנקב הוא דבעי כשפופרת
 ל וואו אר מלמטה כדאמר בשמי אצבעות חוזרות למקומן^ב וגראה
 ב שמי אצבעות וכסותול מפסיק לריך כשפופרת הנוד שיהא הקב
 ב כרצנן דדוקא היהא דטופס להטפיה חיבור אחיה כריי אלל היהא
 להטפיה ועוד אומר ריי אפילו רי יהודה לית ליה טופס להטפיה
 שייך גוד אחיה צעי קליפת השום ואלה היהא דנפרלו זה לתוך
 פרס לא לעיין חיבור מקוואות איירי אלל לעיין השקה^ג והשמה היה
 יהודה היא שמע דעד השתא לא היה מוקי במקוואות^ד ופשיט
 כריכא דאיכא טופס להטפיה ובעי הא דתמי דמסקה טופס אינו
 טפיה וקאמר הא נמי תנינא דהוי חיבור ודחי הא דתנינא דטופס
 לעיין השקה אימא דלא הוי חיבור אפי' לרי יהודה כמו במקוה
 ינו למימר לכ"ע מטבילין בתחומנה אפי' ליכא בתחמיעת מ' ונקיט
 ים אין מטבילין אלל בתחמיעת ואע"פ שיש מ' בתחמיעת אפי"ה אין
 תחמיעת אטו אחריני אלל קשה למאי דס"ד דטופס להטפיה הוי
 מלענין מקוואות דבסוקה לא היה נזקק ונזקו ופטריס הוי איפכא
 במים שאובין וטחור שנפלו בו. הא דרמין בפרס קמא דשנת
 ור דוקא בנפילה וטעמא אריי דהחמיירו בנפילה משום שמעשה
 חזיני^ה (ועי' תוס' שנת יג: ד"ה וטחור) **אבל** נח יוצא מתחת ידי
 שאין לריך שיהיו ממש שניהם אדוקים ואוחזים בגט אלל שניהם
 י גט לאשאי ותנו האחד במעמד חיבור כדאמרין בסוף התקבל
 שליח והשני מעיד שבפניו נתן הצעל את הגט לחיבורו להוליק
 לאחר שלמדו אין להכשיר כיון שאין שניהם שלוחים דדוקא בשניהן
 י תרי דמיימי גיטא מילתא דלא שכיחא היא אלל כ"ה ג: לא:

רום כקליפת השום על רוח כשפופרת הנוד היינו שמי אכזבות ו
 צעינו וצפנינו מלמעלה אין צריך אלא כקליפת השום ברוח כשפופרת
 כדפישר ר"ת א"כ אין רוח המים כשפופרת שמי אכזבות שהנזק
 דדוקא לר"י סגי בטופח להטפוח אבל לרבנן צריך כקליפת השום כי
 מלא והיהא דנזק לפי מאי דמסקי לענין מקוואות ור"י היא מני אחר
 דלגוף קטפרס דקמני דה דמסקה טופח אינו חיבור היינו אפי' טופס
 חיבור צרגליו נוגעות במים אלא מכח גוף אחית אבל בקרקע שזה
 זה אפי' כר' יהודה דליידי התם צירשאו ור"י אומר דהיהא דהנזק
 לטהרה דומיא לטומאה וכן משמע מדקאמר דלמא לענין מקוואות
 דמסקה טופח אינו חיבור לענין השקה ה"ה לענין נטילה וקאמר
 חבור לענין השקה אי מיירי בטופח שלא להטפוח או אפי' בטופח
 להטפוח דלמא לענין מקוואות ור' יהודה היא מטעם גוד אחית א
 בקרקע שזה דליכא גוד אחית והשפתא דחגיגה לא קשה מידי
 צאמלעית מ' לאשמועינן דאפי' קמני צמיח צמחא צמוספתא וצמחיס
 מטבילין בתחומה וזה שכן בטבילין אי נמי קא משמע לן דלא גזרי
 חבור לענין השקה אלאמא בטופח להטפוח אנו מקילין יותר לענין השקה
 דבהשקה לא היו חבור ולענין מקוה היו חיבור **הבא** ראשו ור' **הבא**
 (דף קא) דעל טבול יום דוקא גזרו צדיקה וכל שכן בנפילה אבל כ
 כך היה כדאמר התם והיו י^א (מעבירים על צדיקה) שלשה לוגין מים
 שניהם בשיר. מה שפירש בקונטרס שניהן אדוקין זו לאו דוקא
 (למקמי) שהעל עשה שניהן שלוחין על כך ואמר לנו שניכם הול
 (קאמרי דף קא) כולכם הוליכו אחד מוליך צמחמה כולם ואם האח
 לאשמו לרבה כשר דמה אם אחד צפנינו גירשה אבל לרבה **הבא** אפי'
 שלוחים אמרינן צפרק קמא (לעיל דף קא) דכשר לרבה ^{טו} משום